

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 26.10.1962, sp. zn. 5 Co 47/62, ECLI:CZ:KSBR:1962:5.CO.47.1962.1

Číslo: 48/1963

Právní věta:

Byl-li upraven styk rodiče, jemuž dítě nebylo svěřeno do výchovy a výživy tak, že je oprávněn stýkat se s dítětem po dobu jednoho měsíce o hlavních školních prázdninách po předchozí dohodě s matkou dítěte, je matka dítěte povinna nahradit otci škodu vzniklou mu tím, že otec podnikl jejím zaviněním zbytečnou cestu za účelem převzetí dítěte.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 26.10.1962

Spisová značka: 5 Co 47/62

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody, Výchova dítěte, Výživné dítěte

Předpisy: 265/1949 Sb. § 35 141/1950 Sb. § 397

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Prostějově zamítl žalobu, kterou se žalobce dožadoval po žalované náhrady cestovních výloh za jízdu vykonanou dne 20. 7. 1961 do Prostějova za účelem převzetí nezl. dítěte účastníků pro prázdninový pobyt žalobce. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že dohody mezi žalobcem a žalovanou o tom, který měsíc nezletilá stráví u žalobce jako svého otce o hlavních školních prázdninách, dosaženo nebylo a takovou dohodou není ani ultimativní požadavek žalobce, který vyžadoval odpověď žalované na jeho dopis do 12. 5. 1961.

Tento rozsudek napadl žalobce odvoláním, ve kterém soudu prvního stupně vytýkal neúplnost skutkového zjištění, nesprávné právní posouzení a navrhoval, aby napadený rozsudek byl změněn tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 807,50 Kčs s přísl. do 15 dnů pod exekucí.

Krajský soud v Brně rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k doplnění řízení a k novému rozhodnutí.

Odůvodnění:

Soud prvního stupně se mýlí, domnívá-li se, že šlo o jakýsi ultimativní požadavek žalobce a že

neodpověděla-li žalovaná na tento požadavek, nedošlo mezi účastníky k dohodě o tom, který měsíc o hlavních školních prázdninách si žalobce bude moci nezletilou vzít k sobě na prázdniny.

Z opatrovnického spisu odvolací soud zjistil, že usnesením krajského soudu v Brně byl styk žalobce s nezletilou upraven tak, že žalobce jako otec je oprávněn stýkat se s nezletilou po dobu 1 měsíce o hlavních školních prázdninách po předchozí dohodě se žalovanou matkou dítěte ohledně určení měsíce styku. V odůvodnění svého rozhodnutí pak krajský soud uvedl mimo jiné, že bude na rodičích, aby dohodou, která by brala ohled na případný pobyt nezletilé v pionýrském táboře a možnost dovolené obou účastníků, si určili, který měsíc o hlavních školních prázdninách bude nezletilá u otce. Kdyby se rodiče mimo očekávání na určení styky (zda styk s otcem se má uskutečnit v červenci nebo srpnu toho každého roku) nedohodli, pak by k návrhu některého z nich tento měsíc musel určit soud.

Jestliže tedy žalobce na základě tohoto rozhodnutí krajského soudu se obrátil dne 12. 4. 1961 na žalovanou s dopisem, v němž oznamuje, že si dne 30. 7. 1961 hodlá do Prostějova přijet pro nezletilou s upozorněním, že čeká do 25. 5. 1961 odpověď žalované, jinak, nedostane-li odpověď bude předpokládat, že žalovaná souhlasí s termínem návštěvy, pak nešlo o žádné ultimatum, ale o nabídku s doložkou, že žalobce bude předpokládat souhlas žalované, jestliže mu tato co do stanovené lhůty, nezašle zápornou odpověď. Žalobce i žalovaná si přece museli být vědomi toho, že nedojde-li mezi nimi k dohodě, bude muset o tom, který měsíc o hlavních školních prázdninách se styk žalobce s nezletilou uskuteční, rozhodnout opatrovnický soud. Takové rozhodnutí by pak opatrovnický soud musel vydat nejpozději do konce června, jinak by nemělo praktického smyslu a bylo by jen ryze formálním. Za těchto okolností byla proto doložka o předpokládaném souhlasu žalované zcela na místě a jestliže žalovaná s nabídkou žalobce nesouhlasila, bylo její povinností, aby žalobci odpověděla tak včas, aby opatrovnický soud měl možnost do konce června 1961 rozhodnout o určení měsíce styku. Neodpověděla-li žalovaná žalobci včas, pak žalobce právem mohl předpokládat přijetí jeho nabídky žalovanou, protože jinak by mu záludným způsobem znemožnila vyvolat včasné rozhodnutí opatrovnického soudu.

V tom pak, a že žalobkyně žalobci na jeho nabídku včas neodpověděla a tak učinit byla vzhledem k tomu, co bylo shora uvedeno, povinna, spatřuje odvolací soud porušení její povinnosti z citovaného usnesení krajského soudu plynoucí, a tím i její zavinění na škodě žalobci vzniklé (§ 337 a násl. obč. zák.).

Jestliže tedy žalobce v dobré víře, že žalovaná souhlasí s tím, aby si na měsíc srpen vzal nezletilou k sobě na prázdniny, podnikl marně cestu z Krásného Dvora do Prostějova, je žalovaná povinna nahradit mu vzniklé náklady. To ovšem za předpokladu, že cestu podnikl jen za tím účelem a nikoliv tehdy, jestliže cestu vykonal za účelem rekreace své rodiny a při této rekreační cestě se jen v Prostějově zastavil.

Protože soud prvního stupně vycházející z jiného právního názoru nezjišťoval skutkové okolnosti pro posouzení věci důležité, musel být napadený rozsudek zrušen a soudu prvního stupně uloženo, aby po doplnění řízení opětovným výslechem účastníků a případně dalších osob, které autem žalobce dne 30. 7. 1961 podnikly jízdu, jakož i zjištění jízdného hromadným dopravním prostředkem (vlakem z Krásného Dvora do Prostějova a zpět) ve věci s přihlédnutím k nákladům odvolacího řízení znovu rozhodl (§ 186 o. s. ř.).